Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 2220/85 НА КОМИСИЯТА**

от 22 юли 1985 година

за определяне на общи подробни правила за прилагане на системата от гаранции за селскостопанските продукти

(ОВ L 205, 3.8.1985 г., стр. 5)

Изменен с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕО) № 1181/87 на Комисията от 29 април 1987 година	L 113	31	30.4.1987
►**M2**	Регламент (ЕИО) № 3745/89 на Комисията от 13 декември 1989 година	L 364	54	14.12.1989
►**M3**	Регламент (ЕО) № 3403/93 на Комисията от 10 декември 1993 година	L 310	4	14.12.1993
►**M4**	Регламент (ЕО) № 1932/1999 на Комисията от 9 септември 1999 година	L 240	11	10.9.1999
►**M5**	Регламент (ЕО) № 673/2004 на Комисията от 13 април 2004 година	L 105	17	14.4.2004
►**M6**	Регламент (ЕО) № 1713/2006 на Комисията от 20 ноември 2006 година	L 321	11	21.11.2006
►**M7**	Регламент (ЕО) № 1913/2006 на Комисията от 20 декември 2006 година	L 365	52	21.12.2006

NB: Настоящият консолидиран вариант съдържа позовавания към европейската разчетна единица и/или към екюто, които от 1 януари 1999 г. следва да се считат за позовавания към еурото — Регламент (ЕИО) № 3308/80 на Съвета (ОВ L 345, 20.12.1980 г., стр.1) и Регламент (ЕО) № 1103/97 на Съвета (ОВ L 162, 19.6.1997 г., стр.1).

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 2220/85 НА КОМИСИЯТА

от 22 юли 1985 година

за определяне на общи подробни правила за прилагане на системата от гаранции за селскостопанските продукти

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 2727/75 на Съвета от 29 октомври 1975 г. за общата организация на пазара за зърнени храни ([1]), последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1018/84 ([2]), и по-специално член 7, параграф 5, член 8, параграф 4, член 12, параграф 2, член 15, параграфи 3 и 5 и член 16, параграф 6 от него, както и съответните разпоредби на регламентите относно общата организация на пазарите за селскостопански продукти и нормативните актове за общата организация на пазарите, чието практическо приложение предвижда предоставянето на гаранция,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 525/77 на Съвета от 14 март 1977 г. за въвеждане на система от помощи за консервираните ананаси ([3]), последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1699/85 ([4]), и по-специално член 8 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 1079/77 на Съвета от 17 май 1977 г. относно таксата „Солидарна отговорност“, както и мерките за разширяване пазара на мляко и млечни продукти ([5]), последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1302/85 ([6]), и по-специално член 3 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 2169/81 на Съвета от 27 юли 1981 г., определящ общи правила за системата от помощи за производството на памук ([7]), последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1462/84 ([8]), и по-специално член 5, параграф 3 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 1431/82 на Съвета от 18 май 1982 г., определящ специални мерки за граха, полския фасул и сладката лупина ([9]), последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1485/85 ([10]), и по-специално член 3, параграф 5 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 1677/85 на Съвета от 11 юни 1985 г. за паричните компенсации ([11]), и по-специално член 12 от него,

като има предвид, че многобройни разпоредби в законодателството на Общността в областта на селското стопанство налагат изискването за предоставяне на гаранция, с която да се осигури изплащането на дължимата сума при нарушение на поетите задължения; като има предвид, че това изискване се тълкува практически по много различни начини; като има предвид, че с цел да се избегнат неравностойни конкурентни условия, това изискване следва да бъде по-пълно дефинирано;

като има предвид най-вече, че е необходимо да се определи формата на гаранцията;

([1]) ОВ L 281, 1.11.1975 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 107, 19.4.1984 г., стр. 1.
([3]) ОВ L 73, 21.3.1977 г., стр. 46.
([4]) ОВ L 163, 22.6.1985 г., стр. 12.
([5]) ОВ L 131, 26.5.1977 г., стр. 6.
([6]) ОВ L 137, 27.5.1985 г., стр. 9.
([7]) ОВ L 211, 31.7.1981 г., стр. 2.
([8]) ОВ L 142, 29.5.1984 г., стр. 1.
([9]) ОВ L 162, 12.6.1982 г., стр. 28.
([10]) ОВ L 151, 10.6.1985 г., стр. 7.
([11]) ОВ L 164, 24.6.1985 г., стр. 6.

▼B

като има предвид, че редица разпоредби в законодателството на Общността в областта на селското стопанство предвиждат дадената гаранция да бъде задържана при нарушаване на обезпеченото задължение, без да се прави разлика между нарушенията на главно, вторично или подчинено изискване; като има предвид, че в интерес на равнопоставеността трябва да се направи ясно разграничение между последиците от нарушаване на главно изискване и тези, произтичащи от неизпълнението на вторично или подчинено изискване; като има предвид, по-специално, че трябва да се предвидят условия, регламентиращи, ако това е допустимо, задържането на част от гаранцията в случаите, когато налице е фактическото изпълнение на главно изискване, но крайният срок за неговото изпълнение е незначително просрочен или при неизпълнение на вторично или подчинено изискване;

като има предвид, че не се налага последиците от случаите на невъзможност за изпълнение на дадено задължение да бъдат разграничавани според получаването или не на авансово плащане; като има предвид, че дадените срещу авансови плащания гаранции се уреждат съответно от отделни правила;

като има предвид, че разходите по предоставянето на гаранцията както за лицето, даващо гаранцията, така и за компетентния орган, могат да бъдат несравнимо по-големи от сумата, чието изплащане е обезпечено с гаранцията, ако тази сума е под определен размер; като има предвид, че компетентният орган следователно трябва да има право да отмени изискването за гаранция при сума под този размер; като има предвид, че компетентните органи трябва да бъдат упълномощени да отменят изискването за гаранция, когато статутът на лицето, отговорно за изпълнение на задължението, прави изискването ненужно;

като има предвид, че компетентният орган трябва да има право да откаже предложената гаранция, когато прецени, че тя е незадоволителна;

като има предвид необходимостта от определяне на срок за предоставяне на доказателствата, необходими за освобождаване на обезпечената сума, в случай че такъв не е предвиден другаде;

като има предвид, че във връзка с представителния курс за конвертиране на обезпечена сума, изразена в екю, в национална валута, е необходимо да се дефинира обстоятелството, предвидено в член 5 от Регламент (ЕИО) № 1676/85 на Съвета от 11 юни 1985 г. относно стойността на разчетната единица и обменни курсове, които следва да се прилагат за целите на Общата селскостопанска политика ([1]);

като има предвид необходимостта да се регламентира процедурата след задържане на гаранцията;

като има предвид, че е необходимо да се създадат възможности за Комисията за наблюдение изпълнението на разпоредбите относно гаранциите;

като има предвид, че настоящият регламент определя общи правила за всички сектори и продукти, освен в случаите, когато специфичното законодателство на Общността за даден сектор предвижда различни условия; като има предвид, че специфичните правила за всеки отделен сектор продължават да са в сила, докато не бъдат отменени или изменени;

като има предвид, че мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становищата на съответните управителни комитети,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

([1]) ОВ L 164, 24.6.1985 г., стр. 1.

▼B

ДЯЛ I

Приложно поле на регламента

▼M5

Член 1

Настоящият регламент определя правилата, регламентиращи гаранциите, които следва да бъдат предоставени съгласно изброените по-долу регламенти или съгласно всички други регламенти за прилагане освен ако други правила са установени от тези регламенти:

а) Регламенти, определящи обща организация на пазарите на някои селскостопански продукти:

— Регламент № 136/66/ЕИО на Съвета (масла и мазнини) ([1]),

— Регламент (ЕИО) № 2358/71 на Съвета (семена) ([2]),

— Регламент (ЕИО) № 2759/75 на Съвета (свинско месо) ([3]),

— Регламент (ЕИО) № 2771/75 на Съвета (яйца) ([4]),

— Регламент (ЕИО) № 2777/75 на Съвета (птиче месо) ([5]),

— Регламент (ЕИО) № 1766/92 на Съвета (зърнени култури) ([6]),

— Регламент (ЕИО) № 2075/92 на Съвета (суров тютюн) ([7]),

— Регламент (ЕО) № 3072/95 на Съвета (ориз) ([8]),

— Регламент (ЕО) № 603/95 на Съвета (сух фураж) ([9]),

— Регламент (ЕО) № 2200/96 на Съвета (плодове и зеленчуци) ([10]),

— Регламент (ЕО) № 2201/96 на Съвета (преработени продукти от плодове и зеленчуци) ([11]),

— Регламент (ЕО) № 1254/1999 на Съвета (говеждо и телешко месо) ([12]),

— Регламент (ЕО) № 1255/1999 на Съвета (мляко и млечни продукти) ([13]),

— Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета (вино) ([14]),

— Регламент (ЕО) № 104/2000 на Съвета (рибни продукти и продукти от аквакултури) ([15]),

— Регламент (ЕО) № 1673/2000 на Съвета (лен и коноп) ([16]),

— Регламент (ЕО) № 1260/2001 на Съвета (захар) ([17]),

— Регламент (ЕО) № 2529/2001 на Съвета (овче и козе месо) ([18]),

([1]) ОВ 172, 30.9.1966 г., стр. 3025/66.
([2]) ОВ L 246, 5.11.1971 г., стр. 1.
([3]) ОВ L 282, 1.11.1975 г., стр. 1.
([4]) ОВ L 282, 1.11.1975 г., стр. 49.
([5]) ОВ L 282, 1.11.1975 г., стр. 77.
([6]) ОВ L 181, 1.7.1992 г., стр. 21.
([7]) ОВ L 215, 30.7.1992 г., стр. 70.
([8]) ОВ L 329, 30.12.1995 г., стр. 18.
([9]) ОВ L 63, 21.3.1995 г., стр. 1.
([10]) ОВ L 297, 21.11.1996 г., стр. 1.
([11]) ОВ L 297, 21.11.1996 г., стр. 29.
([12]) ОВ L 160, 26.6.1999 г., стр. 21.
([13]) ОВ L 160, 26.6.1999 г., стр. 48.
([14]) ОВ L 179, 14.7.1999 г., стр. 1.
([15]) ОВ L 17, 21.1.2000 г., стр. 22.
([16]) ОВ L 193, 29.7.2000 г., стр. 16.
([17]) ОВ L 178, 30.6.2001 г., стр. 1.
([18]) ОВ L 341, 22.12.2001 г., стр. 3.

▼M5

— Регламент (ЕО) № 670/2003 на Съвета (етилов алкохол със селскостопански произход) ([1]);

б) Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета (схеми за директно подпомагане) ([2]);

в) Регламент (ЕО) № 1051/2001 на Съвета (схема за подпомагане за памука) ([3]);

г) Регламент (ЕО) № 1251/1999 на Съвета (система за подпомагане производителите на някои полски култури) ([4]);

д) Регламент (ЕО)№ 2202/96 на Съвета (схема за подпомагане производителите на някои цитрусови плодове) ([5]);

е) Регламент (ЕО) № 3448/93 на Съвета (търговски режим, приложим за някои продукти, получени чрез преработване на селскостопански продукти) ([6]).

▼M4

Член 2

Настоящият регламент не се прилага за гаранции, които се дават, за да се осигури плащането на вносните и износни мита, посочени в Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета ([7]).

▼B

Член 3

По смисъла на настоящия регламент:

а) „гаранция“ е обезпечение, осигуряващо погасяването на парична сума или задържането ѝ в полза на компетентен орган при нарушение на поето задължение.

Настоящият регламент се прилага във всички случаи, в които посочените в член 1 регламенти предвиждат гаранции, отговарящи на тази дефиниция, дори когато специфичният термин „гаранция“ не е употребен.

б) „блокова гаранция“ е обезпечение, предоставяно на компетентния орган, за обезпечаване изпълнението на повече от едно задължение.

в) „задължение“ е изискване или съвкупност от изисквания, постановени от определен регламент, за изпълнение или въздържане от изпълнение на действие.

г) „компетентен орган“ е или страната, оправомощена да приеме гаранцията, или страната, оправомощена да вземе решение в съответствие с приложимия регламент за освобождаването или задържането на гаранцията.

ДЯЛ II

Изискване за гаранции

Член 4

Гаранцията се предоставя от името на страната, отговорна да изплати дължимата парична сума при неизпълнение на поето задължение.

([1]) ОВ L 97, 15.4.2003 г., стр. 6.
([2]) ОВ L 270, 21.10.2003 г., стр. 1.
([3]) ОВ L 148, 1.6.2001 г., стр. 3.
([4]) ОВ L 160, 26.6.1999 г., стр. 1.
([5]) ОВ L 297, 21.11.1996 г., стр. 49.
([6]) ОВ L 318, 20.12.1993 г., стр. 18.
([7]) ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1.

▼B

Член 5

1. Компетентният орган има право да не изисква гаранция, когато размерът на обезпечената сума не надхвърля ►M4 500 EUR ◄.

2. При наличието на обстоятелството по параграф 1 заинтересованата страна се задължава писмено да изплати сума, равна на размера на изискуемата гаранция, ако бе предоставила такава и ако впоследствие тази гаранция бе частично или изцяло задържана.

▼M4

_____

▼B

Член 6

Компетентният орган може да не изисква предоставянето на гаранция в случаите, когато страната, задължена да изпълни поетото задължение, е:

а) обществена организация, упражняваща функциите на държавен орган; или

б) частна организация, изпълняваща тези функции под контрола на държавата.

▼M3

_____

▼B

ДЯЛ III

Видове гаранции

Член 8

1. Гаранцията може да се предостави чрез:

а) откриване на паричен депозит съгласно членове 13 и 14; и/или

б) поръчителство съгласно член 16, параграф 1.

2. По преценка на компетентния орган гаранцията може да се предостави чрез:

а) учредяването на ипотека; и/или

б) залог на парични депозити в банка; и/или

в) залог на признати вземания от обществен орган или обществени фондове, които са дължими и изискуеми и по отношение на които няма привилегировано вземане; и/или

г) залог на прехвърляеми ценни книжа в съответната държава-членка, при условие че те са емитирани и гарантирани от същата; и/или

д) залог на облигации, емитирани от асоциации за ипотечен кредит, регистрирани на фондовата борса и предназначени за продажба на свободния пазар, при условие че имат кредитен рейтинг равен на кредитния рейтинг на държавните облигации.

3. Държавите-членки могат да наложат допълнителни условия за приемането на гаранциите, изброени в параграф 2.

▼B

Член 9

Компетентният орган отказва да приеме или изисква заместването на всяка гаранция, която счита за неподходяща или недостатъчна или която не обезпечава покритие за достатъчен период.

Член 10

1. а) Активите, ипотекирани съгласно член 8, параграф 2, буква а) или ценните книжа и облигации, върху които е учреден залог в съответствие с член 8, параграф 2, букви г) и д), трябва да имат пазарна стойност, равняваща се най-малко на 115 % от стойността на изискваната гаранция към момента на нейното предоставяне.

б) Пазарната стойност на ценните книжа и облигациите се оценява въз основа на последната налична котировка.

в) Компетентният орган има право да приеме гаранция от вида, посочен в член 8, параграф 2, букви а), г) и д), само ако страната, даваща гаранцията, поеме писмено ангажимент да предостави допълнителна гаранция или да замени първоначалната гаранция, ако пазарната стойност на съответните активи, ценни книжа или облигации е била по-малка от 105 % от стойността на изискваната гаранция в продължение на три месеца. Писмено поет ангажимент не се изисква в случаите, когато националното законодателство предвижда подобно условие. Компетентният орган прави редовна оценка на стойността на активите, ценните книжа и облигациите.

2. а) Пазарната стойност на гаранция от вида, посочен в член 8, параграф 2, букви а), г) и д), се оценява от компетентния орган, като се отчитат и разходите за продажба.

б) По искане на компетентния орган страната, предоставяща гаранцията, представя доказателство за нейната пазарна стойност.

Член 11

1. Всяка гаранция може да бъде заменена от друга.

Съгласието на компетентния орган се изисква в следните случаи:

а) когато първоначалната гаранция е била задържана, но все още не е осребрена; или

б) когато заместващата гаранция е от видовете, изброени в член 8, параграф 2.

2. Блоковата гаранция може да бъде заменена с друга блокова гаранция, при условие че новата блокова гаранция покрива поне част от първоначалната блокова гаранция, предназначена към момента на замяната да осигури изпълнението на едно или повече поети задължения.

▼M7

Член 12

1. Ценните книжа, както са посочени в член 1, са изготвени в евро.

2. Въпреки параграф 1, когато ценната книга се приема в държава-членка извън еврозоната в национална валута, стойността на ценната книга в евро се обръща в тази валута в съответствие с член 10 от Регламент (ЕО) № 1913/2006 на Комисията ([1]). Ангажи-

([1]) ОВ L 365, 21.12.2006 г., стр. 52.

▼M7

ментът, който съответства на ценната книга и на някакви суми, удържани в случай на нередности или нарушения, остава фиксиран в евро.

▼B

Член 13

Депозирането на парични средства чрез превод не се приема за учредяване на гаранция докато компетентният орган не се увери, че разполага със сумата на гаранцията.

Член 14

1. Чек за сума, чието изплащане е гарантирано от призната за целта финансова институция от държавата-членка, където се намира съответният компетентен орган, се приема за паричен депозит. Компетентният орган не е длъжен да представи чека за плащане, освен ако наближава изтичането на срока на неговата валидност.

2. Чек, различен от посочения в параграф 1, се приема за учредена гаранция само в случаите, когато компетентният орган се увери, че разполага с неговия размер.

3. Таксите, наложени от финансовите институции, се поемат от страната, предоставяща гаранцията.

Член 15

За гаранции, предоставени под формата на парични депозити, лихва не се начислява.

Член 16

1. Поръчителят трябва да има обичайно местожителство в Общността и съгласно разпоредбите на Договора относно свободата на предоставяне на услуги, трябва да бъде одобрен от компетентния орган на държавата-членка, в която е дадена гаранцията. Поръчителят се задължава с писмен договор за поръчителство.

2. Писменият договор за поръчителство трябва да посочи най-малко:

а) задължението или в случая на блокова гаранция вида (видовете) задължение, чието изпълнение гарантира изплащането на парична сума;

б) максималния размер на отговорността, която поръчителят приема;

в) че поръчителят поема солидарна и лична отговорност заедно с длъжника да изплати в срок до 30 дни от получаване на искането за плащане от компетентния орган всяка сума в рамките на размера на гаранцията, дължима след задържането ѝ.

3. Компетентният орган може да приеме за писмена гаранция и писмена телекомуникация от поръчителя, като предприема съответните необходими мерки, с които да се увери в истинността на телекомуникацията.

4. В случаите на вече дадена писмена блокова гаранция компетентният орган определя бъдещата процедура, съгласно която цялата гаранция или част от нея се разпределя за покриване на определено задължение.

▼B

Член 17

Остатъкът по блоковата гаранция се отчита веднага след прехвърлянето на част от нея за покриване на дадено задължение.

ДЯЛ IV

Авансови плащания

Член 18

Разпоредбите на настоящия дял:

— се прилагат във всички случаи, в които специфичен регламент предвижда условия за авансово плащане на сумата преди изпълнение на задължението.

▼M6

_____

▼B

Член 19

1. Гаранцията се освобождава при следните условия:

а) установяване окончателното придобиване правото за ползване на сумата, платена като аванс; или

б) изплащане на отпуснатата сума и добавките към нея, предвидени в съответния регламент.

▼M1

2. След като изтече крайният срок за доказване на окончателното придобиване правото за ползване върху отпуснатата сума, без да са представени доказателствата за правото, компетентният орган незабавно прилага процедурата, предвидена в член 29.

Крайният срок може да бъде отложен в случай на *непреодолима сила*.

Когато обаче законодателството на Общността предвижда това, доказателствата могат да бъдат представени след тази дата срещу частично възстановяване на гаранцията.

▼B

3. Следните допълнителни условия се прилагат в случаите, когато разпоредбите на Общността *force majeure* допускат единствено възстановяването на авансови плащания:

а) компетентният орган бива уведомяван за обстоятелствата, заявени като *force majeure*, не по-късно от тридесет дни от датата, на която заинтересованата страна е получила информация за обстоятелствата, които биха могли да представляват *force majeure*; и

б) заинтересованата страна връща изплатената авансово сума или съответната част от нея в срок от тридесет дни от датата, на която компетентният орган е издал искането за плащане.

При неспазване на условията по букви а) и б) изплащането на сумата се извършва при същите условия, както при липсата на *force majeure*.

▼B

ДЯЛ V

Освобождаване и задържане на други, необхванати от дял IV, гаранции

Член 20

1. Едно задължение може да включва главни, вторични и подчинени изисквания.

2. Главно изискване е изискването, основно за целите на наложилия го регламент, за изпълнение или въздържане от изпълнение на едно действие.

3. Вторично изискване е изискването за спазване на срока за изпълнение на главно изискване.

4. Подчинено изискване е всяко друго изискване, наложено от даден регламент.

5. Разпоредбите в настоящия дял не се прилагат, когато главните изисквания на задължението не са определени от съответния регламент.

▼M1

6. По смисъла на настоящия дял „съответната част от гаранцията“ означава тази част от сумата, съответстваща на количеството, за което е било нарушено изискването.

▼B

Член 21

Гаранцията се освобождава след представяне на доказателствата, предвидени в съответния регламент, удостоверяващи, че всички главни, вторични и подчинени изисквания са били изпълнени.

Член 22

▼M1

1. Гаранцията се губи напълно за количество, за което главното изискване не е изпълнено, освен ако *непреодолима сила* не е попречила на изпълнението.

2. Главно изискване се счита за неспазено, ако съответните доказателства не са представени в периода от време, определен за представянето на такива доказателства, освен ако *непреодолима сила* не е попречила на представянето на доказателствата в рамките на опредения срок от време. Процедурата по член 29 за възстановяване на задържаната гаранция се прилага незабавно.

▼B

3. На възстановяване подлежат 85 % от размера на задържаната сума, ако доказателството, потвърждаващо изпълнението на всички главни изисквания, бъде представено в рамките на осемнадесет месеца от изтичането на срока, предвиден в параграф 2, първа алинея.

Ако доказателството за изпълнението на всички главни изисквания, бъде представено в рамките на осемнадесет месеца от изтичане на крайния срок при обстоятелства, при които съответното вторично изискване не е било спазено, сумата, подлежаща на възстановяване, е равна на платимата по член 23, параграф 2, намалена с 15 % от съответната част на гарантираната сума.

4. Възстановяване на сумата не се предвижда в случаите, когато доказателството за изпълнението на всички главни изисквания бъде представено след изтичането на осемнадесетмесечния срок, предвиден в параграф 3 ►M1 освен ако *непреодолима сила* не е попречила на представянето на това доказателство в рамките на този период. ◄

▼B

Член 23

1. В случай че предвиденото в съответния регламент доказателство за изпълнението на всички главни изисквания бъде представено в установения за това срок при нарушение на вторично изискване, гаранцията подлежи на частично освобождаване, а остатъкът от гарантираната сума се задържа. Процедурата по член 29 за събиране на задържаната сума се изпълнява незабавно.

2. Частта от гаранцията, подлежаща на освобождаване е: гаранцията, покриваща съответната част от гарантираната сума, намалена със:

а) 15 %; и

б) — 10 % от остатъка от сумата след приспадане на предвидените 15 % за всеки ден, с който:

— е надхвърлен максимален срок, равен на или по-малък от 40 дни;

— не е спазен минимален срок, равен на или по-малък от 40 дни;

— 5 % от остатъка от сумата след приспадане на предвидените 15 % за всеки ден, с който:

— е надхвърлен максимален срок от 41 до 80 дни;

— не е спазен минимален срок от 41 до 80 дни;

— 2 % от остатъка от сумата след приспадане на предвидените 15 % за всеки ден, с който:

— е надхвърлен максимален срок от 81 дни или повече;

— не е спазен минимален срок от 81 дни или повече.

3. Настоящият член не се прилага спрямо сроковете за подаване на молбите или валидността на лицензиите за внос и износ, както и на документите, удостоверяващи, че размерът на възстановяването при износ е бил предварително определен или сроковете, отнасящи се до определянето на вносните и износните мита и възстановяванията при износ чрез търг.

Член 24

▼M1

1. Ако едно или повече подчинени изисквания не са спазени, следва да се изплатят 15 % от съответната част от гаранцията, освен ако *непреодолима сила* не е попречила на изпълнението.

▼B

2. Процедурата по член 29 за събиране на задържаната сума се изпълнява незабавно.

3. Настоящият член не се отнася за случаите, в които се прилага член 22, параграф 3.

▼M1

Член 25

Ако са представени доказателства, че всички главни изисквания са спазени, но едновременно са били нарушени вторично и подчинено изискване, членове 23 и 24 се прилагат и цялата сума, която ще бъде задържана, е сумата, неподлежаща на възстановяване в съответствие с член 23 плюс 15 % от съответната част от сумата по гаранцията.

▼B

Член 26

Общата задържана сума не може да надхвърля 100 % от съответната част на гарантираната сума.

▼M1

ДЯЛ VI

Общи разпоредби

▼B

Член 27

1. Гаранцията се освобождава частично при поискване, когато е представено съответното доказателство по отношение на част от определено количество продукти, при условие че тази част не е по-малка от минималното количество, определено в регламента, изискващ даването на гаранция.

В случаите, когато специалните правила на Общността не предвиждат такова минимално количество, компетентният орган може сам да ограничи случаите на частично освобождаване на всяка една гаранция, като определи и минималната сума за всяко освобождаване от този вид.

2. Компетентният орган може да поиска представянето на писмено искане преди пълното или частично освобождаване на гаранцията.

3. В случай че гаранциите покриват съобразно член 10, параграф 1 повече от 100 % от сумата, подлежаща на гарантиране, частта от гаранцията, надвишаваща 100 %, се освобождава след окончателното освобождаване или задържане на остатъка от сумата.

Член 28

1. В случай че не е предвиден срок за представяне на доказателството, необходимо за освобождаването на гарантираната сума, този срок е:

а) дванадесет месеца след изтичането на срока, определен за изпълнение на всички главни изисквания; или

б) в отсъствието на такъв срок — дванадесет месеца от датата, до която всички главни изисквания са били изпълнени.

2. Предвиденият в параграф 1 срок не може да е по-дълъг от три години, считано от датата на учредяване на гаранцията за изпълнение на определено задължение освен в случаите на *force majeure*.

▼M1

———————

▼M3

Член 29

1. След като на компетентния орган са станали известни обстоятелствата, водещи до задържане на гаранцията, изцяло или частично, той незабавно изисква от задължената страна да плати задържаната сума, в срок до не повече от 30 дни от датата на получаване на искането за плащане.

Когато плащането не е било извършено в края на този период, компетентният орган:

а) незабавно осребрява всяка гаранция, посочена в член 8, параграф 1, буква а);

▼M3

б) незабавно изисква от гаранта, посочен в член 8, параграф 1, буква б), да плати в срок от 30 дни от датата на получаване на искането за плащане;

в) незабавно предприема необходимите мерки за:

i) да превърне гаранциите, посочени в член 8, параграф 2, букви а), в), г) и д), в достатъчно парични средства за възстановяване на дължимата сума;

ii) прехвърляне на паричните депозити по собствената си сметка.

Компетентният орган може незабавно да осребри всяка гаранция, посочена в член 8, параграф 1, буква а), без предварително да поиска от съответното лице да извърши плащането.

2. Компетентният орган може да се откаже от задържането на сума в размер, по-малък от ►M4 60 EUR ◄, при условие че подобни правила са предвидени за сходни случаи в национални законови, подзаконови или административни разпоредби.

3. Без да се засяга параграф 1, когато решението за задържане на гаранция е взето, но след обжалване е отложено в съответствие с националния закон, заинтересованата страна заплаща лихвите върху сумата, която действително е задържана, за срок, започващ 30 дни от датата на получаване на искането за плащане, както е посочено в параграф 1, алинея първа, и завършващ в деня, предхождащ плащането на действително задържаната сума.

▼M4

Ако след резултата от процедурата по обжалване заинтересованата страна бъде помолена да плати в срок от 30 дни конфискуваната сума, държавата-членка може да реши, с цел да бъде изчислена лихвата, плащането да бъде направено на двадесетия ден след датата на това искане.

▼M3

Размерът на приложимата лихва се изчислява в съответствие с разпоредбите на националния закон, но в никакъв случай не е по-ниска от лихвения размер, приложим в случай на възстановяване на национални суми.

Разплащателните агенции приспадат платената лихва от разходите на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА) в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 352/78 на Съвета ([1]).

Държавите-членки могат периодично да претендират за добавка към гаранцията, по отношение на приложимата лихва.

Когато гаранцията е задържана, а сумата вече е кредитирана на ФЕОГА и в следствие на резултата от процедурата по обжалването, изцяло или отчасти задържаната сума, включително лихвата в размер съответстващ на националния закон, подлежи на връщане, сумата се поема от ФЕОГА, освен ако изплащането на гаранцията се дължи на небрежност или груба грешка на административните власти или други органи на държавата-членка.

▼B

Член 30

Комисията има право съгласно процедурата, предвидена в член 38 от Регламент № 136/66/ЕИО, и съответните разпоредби на регламентите относно общата организация на пазарите, да постанови изключения от предходните правила.

([1]) ОВ L 50, 22.2.1978 г., стр. 1.

▼B

ДЯЛ VII

Предаване на ►M4 Информация ◄

▼M4

Член 31

1. Държавите-членки държат на разположение на Комисията всяка година общия брой и сумата на конфискуваните гаранции, независимо от това до какъв стадий е стигнала процедурата по член 29, като във всеки случай правят разграничение между сумите, които отиват към националните бюджети, и тези, които отиват към бюджета на Общността.

2. Информацията, цитирана в параграф 1, се пази за всички конфискувани гаранции в размер, по-голям от 1 000 EUR, както и за всяка разпоредба на Общността, изискваща даването на гаранция.

3. Информацията включва както сумите, платени директно от заинтересуваната страна, така и сумите, възстановени чрез реализация на гаранциите.

Член 32

Държавите-членки държат на разположение на Комисията следната информация:

а) видовете институции, упълномощени да действат като гаранти, и установените изисквания;

б) видовете гаранции, приемани в изпълнение на член 8, параграф 2, и установените изисквания.

▼B

Член 33

Настоящият регламент влиза в сила на 1 март 1986 г.

Настоящият регламент се прилага за гаранциите, предоставени на и след тази дата, както и за блоковите гаранции, използвани за гарантиране изпълнението на едно или повече задължения на и след тази дата.

По искане на заинтересованата страна регламентът може да бъде приложен и за гаранциите, предоставени преди тази дата, които не са били освободени или задържани.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.